

General | | Actualitzat el 04/05/2022 a les 07:28

Per què no ens agrada que la nostra mare o sogra ens torni el nostre fill/a repentinat amb colònia?

Ens ho explica la psicòloga perinatal Paola Roig

[inicicentrareport]Penso que cada vegada tenim més clar els nadons necessiten a les seves mares quan neixen. Cada vegada es coneix més **el concepte d'extero gestació**. La importància de la pell. De les olors. De la tranquil·litat. De la suavitat. De la intimitat. Per aquest bebè que tot just acaba de néixer.

El que sovint no es té tant en compte és que les mares també estem nounades. I que les nostres necessitats en aquells moments són molt semblants a les dels nostres nadons. Una mare que acaba de parir necessita tant **el pell amb pell com el seu nadó**.

Necessita poder olorar-li el cap. Poder comptar-li els ditets de les mans i els peus (cosa que per cert fem moltes mares després del part), necessita recórrer la seva pell. En definitiva: **necessita temps per enamorar-se del nadó**. Necessita poder-lo conèixer i reconèixer fora de la pell.

El cos de la mare és el medi del bebè. Tot està perfectament calculat perquè funcioni. Tot està perfectament preparat per afavorir la vida. Tot està en un perfecte equilibri. En estar en contacte pell amb pell **segreguem oxitocina, hormona que afavoreix el vincle** i encarregada de la lactància materna. A més a més, en un estudi recent s'ha vist que la mare segrega també dopamina, una hormona que està relacionada amb el circuit de la recompensa.

Són moltes les mares i pares que **diuen que l'olor d'un nadó és especial**. I és que això no és a l'atzar, és crucial pel vincle mare-nadó. Les olors s'han associat durant molt de temps amb el vincle. Segur que us ha passat alguna vegada que sentiu una olor que us recorda aquell viatge que veu fer, aquella època de la vostra vida, aquell pis compartit. I és que les olors, en l'àmbit emocional (i hormonal) són poderoses.

De fet, els nadons poden reconèixer l'olor de la seva mare (el gust i l'olor del líquid amniòtic s'assembla al gust i l'olor del calostre). Però és que a més **les mares també reconeixen l'olor dels seus nadons** (fins i tot s'ha vist que poden reconèixer l'olor de la caca dels seus propis bebès).

Però tornem a l'olor del caparró del recent nascut que potser és més plaent. L'olor del cap del nostre nadó fa que produïm dopamina. Això vol dir que, fins a cert punt, olorar el cap del nostre nadó és addictiu. Fa que en vulguem més. Que vulguem una altra vegada i una altra aquesta sensació. I té molt de sentit. **Això ens manté motivades per cuidar dels nostres nadons. Ens genera benestar**. Ens facilita el vincle. Ens facilita la fusió. Ens facilita les cures.

Necessitem poder olorar el cap dels nostres nadons. Sense gorrets. Sense res. La seva pell. Són moltes les mares que relaten que és molt desagradable deixar el nadó a algú que porta colònia i que **quan te'l torna ja no faci olor a bebé**. Fa olor a la maleïda colònia. Ara té més sentit oi? I justament per això els nadons tampoc en necessiten de colònies o cremes perfumades. Fan una olor perfecta. Justament la que han de fer.

A més d'aquest component hormonal, hi ha també un component emocional. Penseu que quan parim fa nou mesos que hem sentit aquest nadó a dins nostre. El part és la primera separació (de

moltes que vindran després). **I necessitem un temps per elaborar-ho.** És habitual que després de parir algunes mares sentin certa nostàlgia de la panxa, de sentir el nadó a dins seu. Literalment en un instant passem de ser una, a ser-ne dos. I això necessita una transició. És un procés.

La exterogestació és important també per a la mare. Poder permetre's aquest temps d'adaptar-se a aquesta nova situació. D'aprendre, apoc a poc, a ser dos.

Hi ha vegades que l'amor cap al nostre nadó ens neix només de veure'l. Però a vegades, aquest amor, es va coent a poc a poc. I està bé així. **Hi ha amors que neixen a primera vista i amors a foc lent.** Són diferents, però els dos poden ser igual de bonics i enriquidors. És justament per això que les mares recents necessiten al seu nadó a prop. Per anar construint aquest vincle, a poc a poc. [ficentrareport]